

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.295 van 17 november 2011
in de zaak A. 196.893/VII-38.134.**

In zake : Joris MATTIJS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Cies Gysen
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 16-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de
gouverneur van de provincie Antwerpen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 24 juni 2010, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de gouverneur van de provincie Antwerpen van 23 april 2010 waarbij de vergunningsaanvraag van Joris Mattijs tot het voorhanden hebben van een vuurwapen zonder munitie onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verzoeker heeft een toelichtende memorie ingediend.

Adjunct-auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 oktober 2011.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Laura Valgaeren, die loco advocaat Cies Gysen verschijnt voor de verzoeker, is gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Met een brief van 10 november 2009 laat de lokale politie van de politiezone Berlaar-Nijlen aan de verzoeker weten dat hij geen aangifte heeft gedaan van een vergunningsplichtig vuurwapen in zijn bezit (zijnde een jachtgeweer van het merk Mavi, kaliber 28), waardoor hij sinds 1 november 2008 strafbaar is op grond van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (hierna : wapenwet). De politie meldt dat het niet langer mogelijk is om nog een vergunning voor het betrokken wapen aan te vragen en dat de verzoeker, teneinde vervolging te vermijden, het wapen ten laatste op 31 december 2009 aan de lokale politie moet afgeven met het oog op de vernietiging ervan.

3.2. De lokale politie van de politiezone Berlaar-Nijlen bevestigt daarentegen op 21 januari 2010 dat de verzoeker op een legale wijze in het bezit is van het betrokken vuurwapen en dat hij resterende munitie heeft ingeleverd.

3.3. De verzoeker dient op 15 februari 2010 een vergunningsaanvraag in tot het voorhanden hebben van het betrokken wapen. Het gaat om een aanvraag voor een vergunning zonder munitie.

3.4. De arrondissementscommissaris van Mechelen laat met een brief van 1 maart 2010 aan de verzoeker weten dat zijn vergunningsaanvraag niet binnen de door de wet voorziene termijn, zijnde uiterlijk op 31 oktober 2008, is ingediend. Tenzij de verzoeker binnen één maand een document kan bezorgen waaruit blijkt dat hij zich gedurende de overgangsperiode bij de lokale politie heeft aangeboden voor hernieuwing en/of regularisatie en vervolgens concrete stappen heeft ondernomen om tot regularisatie over te gaan, zal de arrondissementscommissaris de aanvraag onontvankelijk verklaren wegens overschrijding van de regularisatietermijn.

3.5. Bij schrijven van 31 maart 2010 reageert de verzoeker op de brief van 1 maart 2010 van de arrondissementscommissaris.

3.6. De gouverneur van de provincie Antwerpen verklaart op 23 april 2010 verzoekers vergunningsaanvraag tot het voorhanden hebben van een vuurwapen zonder munitie onontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt :

"(...)

Gelet op ons schrijven van 1 maart 2010, waarbij voornoemde werd meegedeeld dat de aanvraag te laat werd ingediend;

Overwegende dat betrokkene hierop reageerde met een schrijven van 31 maart ll., waarin hij stelt dat hij zich pas bewust werd van zijn wapenbezit naar aanleiding van een schrijven van de politie van Berlaar in december 2009 en dit in het raam van onwettig wapenbezit;

Overwegende dat betrokkene aanvoert dat hij het wapen sinds jaren bewaarde in de woning van zijn ouders en het eigenlijk niet in zijn bezit had; dat hij daarom een aanvraag wil indienen op grond van artikel 17, lid 2 van de wapenwet van 8 juni 2006;

Overwegende dat hij hieraan nog toevoegt dat de politie van Berlaar bevestigde dat hij legaal in het bezit is gekomen van desbetreffend geweer;

Overwegende dat in haar schrijven van 17 maart 2010, de politie van Berlaar meedeelt dat een document in die zin werd opgesteld, maar dat dit gebeurde omdat de politie op dat moment niet wist dat voor het wapen reeds een model 9

op naam van betrokkene uitgereikt werd en dat derhalve het wapen geregistreerd staat in het centraal wapenregister;

Overwegende dat luidens artikel 17, 2^e lid van de Wapenwet hij die een vergunningsplichtig wapen verkrijgt in andere omstandigheden dan die welke bepaald zijn in artikel 11 en 12, binnen de 3 maanden nadat hij het wapen in zijn bezit heeft gekregen een vergunning kan aanvragen tot het voorhanden hebben van dit wapen;

Overwegende dat de bepaling van artikel 17, 2^e lid Wapenwet omtrent de ontdekking van vuurwapens enkel slaat op niet geregistreerde wapens;

Overwegende dat deze bepaling dan ook in casu niet kan worden ingeroepen;

Overwegende dat luidens artikel 44, §2 van de Wapenwet eenieder die op datum van de inwerkingtreding van deze wet in het bezit is van een wapen dat vergunningsplichtig is geworden aangifte dient te doen bij de gouverneur door bemiddeling van de lokale politie; dat voor houders van een geldig jachtverlof een eenvoudige registratie bij de lokale politie volstaat, op voorwaarde dat dit gebeurt uiterlijk op 31 oktober 2008;

Overwegende dat de vergunningsaanvraag dateert van na 31 oktober 2008, zijnde de uiterste datum waarop de vergunning kon worden aangevraagd, zodat voor het wapen geen nieuwe vergunning meer kan worden uitgereikt;

Overwegende dat de destijds opgemaakte registratie vervallen is, zodat er geen geldige titel is om het wapen voorhanden te houden;

(...)"

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. Luidens artikel 84, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, worden alle processtukken aan de Raad van State toegezonden bij ter post aangetekende brief. Indien dit niet is gebeurd, kan een procedurestuk ook een vaste datum krijgen door het bij ter post aangetekend schrijven van de griffie waarin deze melding maakt van het bedoeld procedurestuk.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord samen met het administratief dossier per post aan de Raad van State toegezonden door middel van een gewone, niet-aangetekende brief.

Uit het dossier van de zaak blijkt niet dat de griffie binnen de termijn waarin de verwerende partij rechtsgeldig een memorie van antwoord kon indienen, een dergelijk bericht heeft verzonden.

De door de verwerende partij aan de Raad van State toegezonden memorie van antwoord heeft geen vaste datum verkregen binnen de door het procedurereglement bepaalde termijn. Zij wordt met toepassing van artikel 21, vijfde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, ambtshalve uit de debatten geweerd.

Nu ook het administratief dossier geen vaste datum heeft verkregen binnen de bedoelde termijn, worden de door de verzoeker aangehaalde feiten die niet kennelijk onjuist blijken te zijn, met toepassing van artikel 21, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, als bewezen geacht.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

5. Het met het onderzoek van de zaak belaste lid van het auditoraat werpt in zijn verslag ambtshalve de volgende exceptie op :

"Artikel 17, tweede lid van de Wapenwet luidt als volgt:

'Hij die een vergunningsplichtig wapen verkrijgt in andere omstandigheden dan die welke zijn bepaald in de artikelen 11 en 12, moet binnen drie maanden nadat hij het wapen heeft verkregen, een vergunning tot het voorhanden hebben van dit wapen aanvragen. Hij mag het wapen voorlopig voorhanden hebben totdat over de aanvraag is beslist, behalve indien bij een met redenen omklede beslissing van de betrokken overheid blijkt dat het voorhanden hebben ervan de openbare orde kan verstoren'.

Ingeval van toepassing van artikel 17 van de Wapenwet moet de betrokkene een vergunning tot het voorhanden hebben van het wapen aanvragen. Wat de vergunningsaanvraag betreft, stelt artikel 11, §3 van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (de 'Wapenwet') het volgende:

'De vergunning wordt slechts verleend aan personen die voldoen aan de volgende voorwaarden :

(...)

9° een wettige reden opgeven voor de verwerving en het voorhanden hebben van het betrokken wapen en de munitie. Het type wapen moet overeenstemmen met de reden waarvoor het gevraagd wordt. Deze wettige redenen zijn, onder de door de Koning bij in Ministerraad overlegd besluit te bepalen voorwaarden:

- a) de jacht en faunabeheersactiviteiten;
- b) het sportief en recreatief schieten;
- c) de uitoefening van een activiteit die bijzondere risico's inhoudt of het voorhanden hebben van een vuurwapen noodzakelijk maakt;
- d) de persoonlijke verdediging van personen die een objectief en

groot risico lopen en die aantonen dat het voorhanden hebben van een vuurwapen dit groot risico in grote mate beperkt en hen kan beschermen;

e) de intentie een verzameling historische wapens op te bouwen;

f) de deelname aan historische, folkloristische, culturele of wetenschappelijke activiteiten.

Zijn evenwel onontvankelijk, de aanvragen ingediend door personen die niet voldoen aan de voorwaarden van 1° tot 4°, 6° en 8°, evenals zij die geen wettige reden opgeven zoals voorzien in de bepaling onder 9°.

De verzoekende partij heeft in de aanvraag van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen geen melding gemaakt van het vinden van een wapen. Zij heeft echter geponeerd dat het enerzijds gaat om een 'aanvraag verlenging bestaande toestand' van een oude vergunning 'schadelijk wild' en anderzijds om een 'aanvraag zonder munitie'.

De aanvrager dient overeenkomstig artikel 11, §3, eerste lid, 9° een wettige reden op te geven, ongeacht of het nu gaat om een nieuwe aanvraag of een aanvraag voor een verlenging van een bestaande toestand. Er moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen wettige reden heeft opgegeven in haar vergunningsaanvraag.

Wanneer de aanvrager geen wettige reden opgeeft, is de gouverneur, en in beroep de minister van Justitie, verplicht de aanvraag af te wijzen. Het bestuur beschikt ter zake niet over enige discretionaire bevoegdheid: na de constatering van het feit dat de aanvrager verkeert in één van de omstandigheden vermeld in artikel 11, §3 kan en mag de gouverneur niets anders doen dan de aanvraag afwijzen omdat hij de gestelde voorwaarden niet vervult. Zelfs in geval van vernietiging van de beslissing tot weigering van afgifte van de wapenvergunning zou de door de verzoekende partij gevraagde vergunning opnieuw moeten worden geweigerd, waardoor de Raad van State niet anders kan dan vaststellen dat de verzoekende partij niet beschikt over een actueel belang.

Het beroep is onontvankelijk".

6. In zijn laatste memorie stelt de verzoeker dat hij het betrokken wapen in 1989 heeft verkregen met het oog op het schieten op "schadelijk wild", waarvoor hij toelating had gekregen, en dat zijn huidige vergunningsaanvraag geenszins de verlenging van een bestaande toestand betreft, maar wel is ingegeven door de wens om het wapen, zonder munitie, te kunnen behouden wegens de emotionele waarde ervan. Hij zet uiteen dat hij sedert zijn adolescentie niet meer in het bezit was van het wapen dat hij in het ouderlijk huis had gelaten, dat hij naar aanleiding van het schrijven van de politie van Berlaar opnieuw in het bezit wenste te worden gesteld van het wapen en dat de huidige vergunningsaanvraag derhalve gesteund is op artikel 17 van de wapenwet. Nu uit die bepaling blijkt dat zij betrekking heeft op de verkrijging van wapens in andere omstandigheden dan deze bepaald in de artikelen 11 en 12 van de wapenwet, meent hij dat zijn

vergunningsaanvraag niet verbonden is aan de voorwaarden vermeld in de genoemde artikelen 11 en 12, zodat hij geenszins een wettige reden voor het voorhanden hebben van het betrokken wapen, zoals vermeld in artikel 11, § 3, eerste lid, 9°, van de wapenwet, diende op te geven. Hij stelt ook vast dat artikel 17 van de wapenwet geenszins de vereisten vermeldt waaraan de vergunningsaanvraag moet voldoen en evenmin bepaalt dat voormeld artikel 11 erop van toepassing is. De verzoeker betoogt dat, aangezien de wet nergens bepaalt dat zijn aanvraag onontvankelijk diende te worden verklaard en evenmin de redenen vermeldt op grond waarvan een vergunningsaanvraag gesteund op artikel 17 van de wapenwet geweigerd kan worden, de verwerende partij, na de gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing, wel degelijk over een ruime discretionaire bevoegdheid zou beschikken bij de herbeoordeling van zijn aanvraag.

Beoordeling

7. De verzoeker stelt ten onrechte dat een vergunningsaanvraag gesteund op artikel 17, tweede lid, van de wapenwet niet moet voldoen aan de voorwaarden vermeld in artikel 11 van de wapenwet en dat hij dus geen wettige reden voor het voorhanden hebben van het betrokken wapen, zoals vermeld in artikel 11, § 3, eerste lid, 9°, van de wapenwet, diende op te geven.

Voor het overige roept de verzoeker in zijn laatste memorie, evenmin als in zijn vergunningsaanvraag, één van de in artikel 11, § 3, eerste lid, 9°, van de wapenwet vermelde wettige redenen in.

De verzoeker beschikt niet over het rechtens vereiste actueel belang bij het voorliggende beroep, aangezien na de eventuele vernietiging van de bestreden beslissing, de verwerende partij ertoe verplicht zou zijn verzoekers vergunningsaanvraag opnieuw onontvankelijk te verklaren, nu hij niet voldoet aan de voorwaarde gesteld in artikel 11, § 3, eerste lid, 9°, van de wapenwet.

Het beroep is onontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeventien november tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin